

[Lilli Gyldenkilde]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af virksomhedsdemokrati og samfundsstyring af kapitalen.

(Beslutningsforslag nr. B 68).

Forslaget indeholder de principper for demokratisering af arbejdslivet og det økonomiske liv og for kapitalstyring, som socialistisk folkeparti mener er helt nødvendige, hvis tankerne om økonomisk demokrati skal vinde tilslutning blandt lønarbejderne.

Med de forslag, der hidtil har været lagt frem, og den debat, der har været knyttet hertil, har det ikke været muligt at vinde denne tilslutning. En sådan tilslutning er imidlertid helt afgørende for, om forslag af denne art, der griber så dybt ind i arbejdslivet, overhovedet bør gennemføres af folketinget.

Når socialistisk folkeparti nu fremlægger sine principielle synspunkter, skal det ses som et bidrag til at intensivere en kvalificeret debat om spørgsmålet.

Først efter, at denne debat har fundet sted og de nødvendige principper er vedtaget, bør egentlige lovforslag udarbejdes.

På denne baggrund skal jeg anbefale beslutningsforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 434

1) Til minister Lise Østergaard af:

Poulsgaard (FP):

»Deler ministeren underdirektør i Industrirådet Paul Kaaris' opfattelse af, at konferencer om u-landsproblemer ofte ender uden store resultater, mens eksperter i u-landsbi-stand lever højt på de mange konferencer?«

Skriftlig begrundelse

Underdirektør Paul Kaaris har deltaget som delegeret i den UNIDO-konference, der netop har fundet sted i New Delhi, og hvor det eneste håndgribelige resultat blev, at man blev enige om at afholde en ny konference.

Underdirektør Kaaris har i Børsen den 14. februar udtalt sig skarpt kritisk om konferencen og siger bl. a., at ca. 2.000 mennesker rejser kloden rundt og holder taler for hinanden, og det er faktisk næsten alt, hvad der kommer ud af det.

I stedet for at ødsle millioner væk på alle disse møder uden konkret indhold kunne man med mere nytte bruge pengene til direkte hjælp til de u-lande, der virkelig trænger.

Det er for offentligheden af værdi at få ministerens bedømmelse af Paul Kaaris' artikel, idet denne beklageligvis nok er temmelig sammenfaldende med mange borgeres opfattelse.

Minister Lise Østergaard:

Nej, jeg deler ikke direktør Kaaris' opfattelse, således som den her er fremstillet, og hvis hr. Poulsgaard har læst den pågældende artikel i Børsen til ende, vil han også dér have set, at hr. Kaaris' egen holdning til problemet er dobbelt. Nu ved jeg nok, at man aldrig kan tage avisreferater helt for pålydende: vi kender jo alle til, at det, vi har til hensigt at sige, ikke altid fremtræder lige med den mening, vi ville.

Efter hr. Kaaris' kritik af UNIDO-konferencens manglende resultater og efter antydningen af det nytteløse i, at 2.000 mennesker har taget del i denne konference om industriudvikling, står der ordret følgende: »Men når disse kritiske ting er sagt om UNIDO-konferencen, fremhæver hr. Kaaris det som noget meget positivt, at Industrirådet og arbejderbevægelsen har været med som deltagere; altså deltagelsen har ikke været så ganske omsonst.«

Nu er det jo første gang, Paul Kaaris har taget del i en af FN's store udviklingskonferencer, og man kan derfor heller ikke forvente, at han skal kunne se disse konferencers værdi i et større perspektiv. Der er nemlig tale om en fremadskridende proces i det, vi kalder Nord-Syd-dialogen, men desværre har forløbet i det sidste års tid været alt andet end positivt.

Hr. Kaaris siger, at UNIDO-konferencen endte uden resultat, men jeg vil snarere sige, at konferencen endte med et negativt resultat, nemlig en øjeblikkelig konfrontation mellem i- og u-lande som resultat af et modsætningsforhold, fordi u-landene finder, at